

Ῥωμαῖον, παρὰ τὰ ὑποτάξω ἅπαν τὸ βασίλειον τοῦ Μιθριδάτου.

Σκηπίων ὁ ἐπονομασθεὶς Ἀφρικανὸς, συκοφαντούμενός ποτε ὑπὸ τῶν Δημάρχων, χωρὶς οὐδὲως νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὰς συκοφαντίας αὐτῶν, γραφεὶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους εἶπε: Ῥωμαῖοι, αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἐνίκησα τὸν Ἀρρίβαν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ζάμης. Ὑπάρχω εἰς τὸ Καπιτώλιον νὰ προσφέρω θυσίαν εἰς τὸν Δία ἀκολουθεῖτέ μοι. Ταῦτα εἰπὼν ἐκίνησεν εὐθὺς πρὸς τὸ Καπιτώλιον, ὡς ἤδη θριαμβεύων, καὶ παρὰ χρῆμα οἱ συκοφάνται ἀνεχώρησαν κατησχυμένοι.

### Ἀνδρία.

Ἡ ἀνδρία εἶναι δύναμις, ἥτις κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ καταφρονῇ τοὺς κινδύνους μετὰ λόγου καὶ καταφρονήσεως, ἀλλ' οὐχὶ ἐξ ἀναισθησίας, ἢ ἀγνοίας, ἢ ἀπειρίας, ἢ ἐλπίδος, ἢ ἄλλου τινὸς πάθους· διότι τότε δὲν εἶναι πλέον ἀρετὴ. Διαφέρει τῆς καρτερίας, καθότι ἡ καρτερία εἶναι σταθερὰ ὑπομονὴ ἐν ταῖς θλίψεσι, καὶ τοῖς κόποις, καὶ ταῖς ταλαιπωρίαις. Ὁ Κλεομένης, βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, πολέμων ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ βοήθειαν παρὰ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Πτολεμαῖος ὑπεσχέθη μὲν τὴν βοήθειαν, μὲ συμφωνίαν ὅμως νὰ στείλῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁμήρους τὰ τέκνα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. Ὁ Κλεομένης δὲν ἐτόλμα νὰ προβάλῃ τοιοῦτον πρᾶγμα εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ· εἰσῆρχετο πολλάκις, καὶ πάλιν συστελλόμενος ἐξήρχετο σύννους καὶ σιωπῶν, ἕως τοῦ ἐκείνη, βλέπουσα αὐτὸν κατηφῆ, καὶ ζητοῦσα νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν, ἐβίασεν αὐτὸν νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Τότε ἡ μήτηρ γελῶσα εἶπε: Τοῦτο εἶναι, ὃ πολλάκις ὀρμήσας νὰ μοὶ εἴπῃς, ἀπεδειλίαςας; Δὲν μὲ βάλλεις τάχιστα εἰς πλοῖον ἀποστέλλων με ὅπου νομίζεις ὅτι τοῦτο τὸ σῶμα δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὴν Σπάρτην, πρὶν καθήμενον ἐνταῦθα διαλυθῇ ὑπὸ τοῦ γηρατειοῦ; (1).

### Φρόνησις.

Ἡ φρόνησις δεικνύει τὰ μέσα, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν τοὺς κινδύνους ἢ νὰ ἀπαλλαχθῶμεν, ὅταν περιπέσωμεν εἰς αὐτούς· ἢ δι' ὧν δυνάμεθα νὰ κατορθώσωμεν ἐπιχειρήσιν τινα. Διακρίνει τὰ πρακτέα καὶ τὰ μὴ πρακτέα· παρατηρεῖ τοὺς καιροὺς, καὶ μεταχειρίζεται κα-

(1) Τοῦτ' ἦν ὃ πολλάκις ὀρμήσας λέγειν ἀπεδειλίαςας; οὗ ὅστις ἡμᾶς ἐν-  
θήμενος εἰς πλοῖον ἀποστελεῖς, ὅπου ποτὲ τῇ Σπάρτῃ νομίζεις τοῦτο τὸ σῶμα  
χρησιμώτατον εἶσθαι, πρὶν ὑπὸ γήρωσ αὐτοῦ καθήμενον διαλυθῇ; (Ἑλληνικ.  
Βιβλιοθήκ. Τόμ. ζ. σελ. 440.)